

Od Keplera k mostu

I sebelépe vybraný den pro toulky Prahou nemusí skončit podle představ. Při tom všechno začalo docela skvěle. Přesto, že místo srazu byla spíše tajenka než přesný údaj, tak najít sousoší Tychon Brahe – Johannes Kepler na Pohořelci byl pro turistickou partu slabý čajíček. Sluníčko nám svítilo a geniální hvězdopřevodci 16. století na nás shlíželi z podstavce úplně stejně, jako když je před 38 lety sochař Josef Vajce tvořil.

Místo srazu nebyla tentokrát jediná tajenka, Vitamíny podporující pevné kosti byly připraveny pro ty, kdo správně odpoví na tři otázky týkající se dnes navštívených míst. Tedy hned tři první ceny, to se málokdy poštěstí.

Dnešní krátká vycházka před obědem měla být o pražských hradbách, mohutných opevněních chránící město před častými nájezdy nepřátel. Opustili jsme tedy, místo kde stával dům kde geniální astronomové, astrologové a alchymisté Tychon a Johannes bydleli a zřejmě si v klidu v blízkosti hradeb báдали. Vydali jsme se k první hradební baště, baště svatého Františka Borgii. Ta stejně jako ostatní bašty pojmenované po svatých byla součástí Mariánských hradeb, barokního opevnění na levém břehu Vltavy.

Z počátku starším způsobům války barokní hradby s baštami ještě odolávaly později pro modernější válčení již neměly valný význam, byly postupně nahrazeny bastiony. Nakonec po prohrané prusko rakouské válce v roce 1866 již přežívaly barokní hradby bez vojenského významu.

Park Maxe van der Stoela

Podél opevnění je na území kde kdysi byly zahrádky vybudován rozsáhlý park s dětským hřištěm, lavičkami a zázeminím jaké by měl mít každý park. Dostal jméno po nizozemském ministru zahraničních věcí, který se v Praze setkal v roce 1977 s představitelem charty 77 Janem Patočkou. Byla to tehdy významná událost, setkání opozice s kapitalistickým ministrem. Stoel má tedy v Čechách park a Patočka přilehlou rušnou ulici.

Max van der Stoel má v parku i svůj pomník

Pomník má podobu betonového otisku stínu stromu, snad jakýsi symbol vycházející z tehdejší politické situace. Autorem pomníku je **sochař Dominik Lang**, konceptuální umělec.

Dětský vodní svět, dostatek stínu k odpočinku i rybník Šance sycený vodou z potoka Brusnice

Ani to není ve zdejším parku všechno, nepozorný návštěvník možná ani nezaznamená, že jsou tu ještě dva staré vojenské hřbitovy, tedy spíš jejich pozůstatky. Hřbitov padlých pruských vojáků s pomníkem z pozdější doby. Nad námi se ale stahují mraky, začíná pěkný liják. Rychle pod stromy.

Děšť na chvíli ustal tak pokračujeme ke Kamenné baště, na ni jsou umístěné náhrobky posádky pluku hradčanských dělostřelců z druhé poloviny 18. století. Hřbitov byl prohlášen kulturní památkou ČR.

Kamenná bašta nad hřbitovem dělostřelců je zároveň pěknou vyhlídkou, pomalu stoupáme nahoru, opět leje jako z konve. Snažíme se trochu schovat.

Výhledy z vyhlídky na Kamenné baště jsou zamřžené, zkrátka v dešti to není nic moc, tak pomalu sestupujeme po schodech, k opevnění, jež lemuje schody do Nového Světa, k pitoreskní čtvrti srovnatelné snad jedině s pařížským Montmártem. V dešti a navíc přes stromy toho moc vidět není a tak se zastavujeme u pomníku Franciska Skoriny, běloruského lékaře a humanisty, ale hlavně zakladatele východoslovanského knihtisku, který v těchto místech v Praze působil (1535 – 1539) jako královský botanik.

Bronzový pomník je od Eduarda Astafjeva. Chvíli jsme řešili, jestli Skorina nebo Skarina, nakonec je přece jenom důvod různosti textu zřejmý. Běloruština versus čeština a jdeme dál ulicí Jelení a U Brusnice k nově upravenému parku Marie Terezie.

Nad námi je ale temno, schováni pod stromem jsme vyřešili zbývající dvě otázky, rozdali vitamíny a dnešní uplakanou vycházku ukončili. Její druhou část tedy někdy příště. Vraťme se ještě několika fotografiemi k tomu dnešnímu mokrému pátku.

Tak to všechno na Pohořelci začalo. Blížící se komunální volby jsme ale rozhodně neřešili

Někdy je dobré mít s sebou starousedlíky. Od Jendy jsme se dozvěděli, že právě na tomto opevnění bývá v létě plátno letního kina a uvnitř bašty svatého Františka Borgii je několik podzemních krytů.

Kdy se vám poštěstí projít se společně po pomníku nebo parkem v dešti?

V blízkosti Pražského hradu 16. září 2022

Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi kronika Mirek

Fotografovaly: Jarmila Kočová, Lýdie Stoupová a Hana Mašková